

TEMA

Sense dones

En algunes parts del món encara queden reminiscències d'un passat en què hi havia una important discriminació cap a les dones o cap a altres religions. Cal fer una passa decidida per part de tots a no perpetuar aquests fets que distorsionen la convivència entre homes i dones i entre pobles.

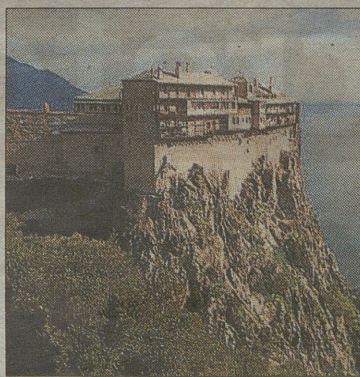
El Mont Athos, un espai exclòs de dones

♦ Bernat Sacares Salas *

Si avui en dia algú us digues sin que existeix dins Europa un espai de més de 300 km² on les dones tenen prohibit entrar com els catalans fins al 2005, segurament sorprendria a més d'un. Així i tot, per entendre la situació caldria donar un context. Aquesta àrea tan particular

se situa dins Grècia i en concret és identificada com una regió autònoma dins la sobirania grega: el Mont Athos, una de les tres penínsules sorgides de la península Calcídica. Aquest espai, principalment muntanyós, està conformat per vint grans monestirs a prop de nombroses esglésies que articulen els distints grups poblacionals on viuen uns dos mil homes sota una teocràcia autònoma dirigida per l'actual patriarca ecumènic de Cons-

tantinoble, Bartomeu I. El perfil dels seus habitants són de monjos del sexe masculí adeptes a l'Església catòlica apostòlica ortodoxa. Com veiem la regió és, en essència, un gran espai de caràcter monàstic dins el món ortodox on la seva població pertany a les esglésies regionals afins com la grega, la russa, la sèrbia, la georgiana, la búlgara i la romanesa.

Tot i això, cal destacar que aquest espai du més de 2.000 anys

amb una forta presència religiosa sent la primera fundació monàstica al 963 amb el monestir de la Gran Laura. El Mont Athos va estar sota el domini de distintes entitats polítiques com l'Imperi bizantí, la protecció del papa Innocenci III durant la Quarta Croada, o l'imperi otomà. En el darrer cas patiren pels elevats impostos per no pertànyer a la fe islàmica. Curiosament, un altre episodi digne de menció serien els saquejos que varen patir per part dels almogàvers, prohibint-li l'entrada al seu territori fins al 2005, any en què es va derogar. Finalment, després de subsistir a infinitat de problemes, el 1924 el Regne de Grècia el va reconèixer com una entitat autònoma dins el país amb les seves pròpies normes, representant un espai singular també dins Europa.

* Graduat en Història per la UIB i estudiant del Màster de Patrimoni Cultural.

TEMA

Avaluar la IA-lfabetització a llarg termini

La Llei de Roy Amara afirma que la nostra tendència és sobreestimar els efectes d'una tecnologia en el curt termini i subestimar l'efecte en el llarg termini. Però, afortunadament, els docents sempre avaluen l'aprenentatge dels alumnes a llarg termini.

Les VI Jornades d'Experiències Docents

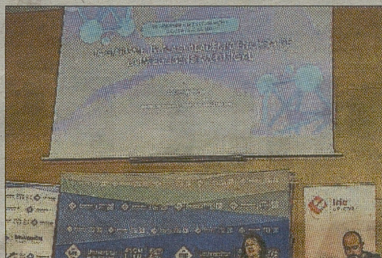
♦ Miguel Carranza Guasch *

Les VI Jornades d'Experiències Docents organitzades per l'IRIE, Campus Digital i la Unitat de Gestió dels Estudis de Grau, van començar dia 1 de febrer amb una temàtica molt important per l'esdeveniment

futur de la nostra societat, la intel·ligència artificial, concretament l'impacte de la intel·ligència artificial en la innovació docent.

Són molts els dubtes al respecte després de més d'un any en què es va fer públic el naixement de l'app ChatGPT. Així doncs, va començar amb la ponència del Dr. Rubén Comas titulada 'IA-Giarisme: El plagi acadèmic en l'era de la intel·ligència

artificial' sota la pregunta: Podem considerar la IA com un autor? Perquè clar, conceptualment parlant, el plagi ha de ser d'una altra font, per la qual cosa, la IA no es pot considerar un autor des del punt de vista conceptual, en aquest sentit ha continuat la seva exposició amb el plantejament següent: IAgiarisme Vs. suplantiAcio.

Entre les moltes conclusions i observacions, es posà l'accent en què s'ha de mirar el que s'ha fet bé per afrontar el repte de la IA, en aquest sentit, i aterrant més el debat, una de les propostes als cossos docents

és que, per una banda, s'ha de donar un acompanyament als estudiants en aquestes noves eines, l'anomenada IA-lfabetització, i que s'haurà d'incloure dins la metodologia el «com s'ha fet servir la IA».

Una altra ponència interessant va ser l'exposició del Dr. Juan Freire titulada '¿Cómo puede transformar la IA a la educación superior?' Va començar citant a Roy Amara: La nostra tendència és sobreestimar els efectes d'una tecnologia en el curt termini i subestimar l'efecte en el llarg termini, incloent-hi una imatge dels anys 60 als Estats Units on es veia una manifestació de professors de matemàtiques en contra de l'ús de les calculadores. Va concloure que els reptes són els següents: la consideració ètica, la formació i els canvis en l'autoritat, perquè el co-neixement es distribueix.

* Politòleg i doctor en Història, professor tutor a la UNED Illes Balears.

TEMA

Societat de consum

Quan el subjecte consumeix no satisfà una necessitat sinó que està sent usat per ells. L'humà està, segons Baudrillard, en un codi el funcionament del qual desconeix. Per tant, l'eix del capitalisme ha passat d'estar en la producció de béns al consum d'aquests.

La importancia del consumo

♦ Sergio Ceñera Luque *

Estos últimos meses (diciembre y enero) están muy bien definidos bajo una idea: Consumo. Realmente, como apunta el filósofo francés Jean Baudrillard no son solo estos meses, sino toda nuestra vida. Este autor publicó un libro en 1970 bajo el nombre de *La Sociedad del Consumo* en donde intenta explicar cómo

ha ido cambiando la sociedad en el contexto que él ha vivido.

La gran pregunta que se hace Baudrillard es dónde se encuentra el consumo. Parte de que vive rodeado de una fantasía e irrealidad ligada a la abundancia. En pocas palabras, hay consumo porque hay muchos objetos a consumir. Si pensamos en una tienda en rebajas es fácil imaginar hacia lo que apunta este autor. Un local lleno de prendas por todas partes con grandes carteles que señalizan el descuent-

to, el máximo precio o la oferta. Realmente, eso es solo el primer paso. Las rebajas son solo el inicio del racionamiento.

El punto clave es lo que dice el consumo de nosotros. Baudrillard no hace una crítica a que existan épocas de rebajas, le parece extraño y le hace reflexionar, pero le interesa saber otros elementos, cómo que existan productos que consumamos todos sin quejas. Realmente, si analizamos que es lo que consume más como sociedad, no suele ser la ropa o alimentos, lo que une a una sociedad es el consumo de arte, ya sea cine, prensa, televisión o música. Todo aquello

que sea crear, según este autor, un mínimo común múltiplo que se traduce como esa cantidad de conocimientos que tenemos y usamos para comunicarnos.

El comprar siempre en rebajas, ir al cine el día del espectador, buscar siempre el ahorro... te dicen qué tipo de persona eres. No en clave metafísica, sino en clave social. Cuando más acceso se tenga a los objetos de consumo tendrás unos conocimientos u otros que determinarán cómo vives en el mundo. Por ello, siempre hay que preguntarse como hace Baudrillard: ¿Qué dice el consumo de nosotros?

* Graduat i Màster en Filosofia (UIB)